

К.Д. № 15/97

Г-н Тодор Бодурев

на срещата на 23.12.97

20.10.97 /

**ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

И С К А Н Е

**от група народни представители от 38-ото Народно събрание
за съответствието с Конституцията на Рамковата конвенция
на Съвета на Европа за защита на националните малцинства**

**По член 149, ал. 1, т. 4 от
Конституцията на Република
България**

Госпога конституционни съдии,

С мандат на Първата среща на най-високо равнище на страните-членки на Съвета на Европа (октомври, 1993 г.) бе изработена Рамкова конвенция за защита на националните малцинства. Тя бе открита за подписване от 1 октомври 1995 г. и през 1998 г. ще влезе в сила. Някои държави (например, Франция, Турция) публично са заявили, че нямат намерение да се присъединят към нея.

По време на Втората среща на най-високо равнище на страните-членки на Съвета на Европа (на 9 октомври 1997 г. в Страсбург) президентът на Република България подписа без тълкувателна декларация и без резерви Рамковата конвенция за защита на националните малцинства. Предстоящ е ратификационния процес за нашата страна по този международен договор.

От една страна, Рамковата конвенция за защита на националните малцинства е един от най-важните актове на Съвета на Европа. От друга страна, инкорпорирането и функционирането на този международен договор като част от вътрешното право на страната по никакъв начин не следва да поставя под въпрос националното и държавното единство, унитарната форма на държавно устройство, вътрешната и международната сигурност на България.

Конституцията в чл. 149, ал. 1, т. 4 изисква международните договори, по които Република България е страна, да съответстват на основния закон. В него е казано, че Република България е еднонационална и унитарна държава (преамбюла, чл. 2 от Конституцията).

Известно е, че както в исторически и съвременен план, така и от конституционна и международноправна гледна точка, у нас няма национални малцинства и малцинствени езици. Те не фигурират в българското правно пространство и тяхното пряко или непряко легитимиране може да има непредсказуеми за страната последствия. Въпреки наличието на някои религиозни, езикови и етнически различия, у нас не можем да говорим за национални малцинства. Конституцията изключва предоставянето на колективни права на различни религиозни и етнически групи - чл. 6.

Съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията, международните договори, ратифицирани по съответния ред, са част от вътрешното ни право и имат предимство пред българското законодателство. Но тези международни договори не могат да противоречат на основния закон на страната.

Така се поставя първият въпрос - след като в България няма "национални малцинства", какво ще бъде териториалното действие на Рамковата конвенция за защита на националните малцинства и тя като цяло в съответствие ли е с Конституцията?

В чл. 7 и чл. 8 на Конвенцията, се регламентира свободата на сдружаване, което може да влезе в противоречие с чл. 11, ал. 4 от Конституцията, когато тази свобода води до образуване на политически партии на етническа или верска основа. Това е така, защото Конституцията забранява образуването на политически партии на етническа, расова и верска основа.

В чл. 7, 8, 9, 10, 11 и др. от Конвенцията се говори за "малцинствен език", което е едно „чуждо тяло“ в българската правна система и не е равнозначно на майчиния език по смисъла на чл. 36, ал. 2 от Конституцията.

В чл. 10, ал. 2 от Конвенцията предвижда правна възможност за употреба на „малцинствен език“ в отношенията с административните власти, а чл. 11, ал. 3 от нея допуска поставяне на традиционни местни названия, топографски знаци, наименования на населени места, улици на този „малцинствен език“. Изрично Конституцията в чл. 3 посочва, че „официалния език в Републиката е българския“. Това означава, че българският гражданин може да влиза в отношение с административните власти само на официалния български език.

Госпога конституционни съдии,

Предвид гореизложеното, молим да се произнесете на основание чл. 149, ал. 1, т. 4 от Конституцията, дали отделни разпоредби на Рамковата конвенция за защита на националните малцинства и тя като цяло съответства на основния закон на Република България.

Предлагаме като заинтересовани страни да бъдат конституирани: президента на Република България, Министерството на образованието, науката и технологиите, Министерството на културата, Министерството на външните работи, Министерството на правосъдието, Главна прокуратура, парламентарните групи, представени в 38-ото Народно събрание - СДС, ПГДЛ, ОНС, НС, Евролевица. От наше гледище е целесъобразно да бъдат конституирани ВМРО „Съюз на македонските дружества“ - София, ул. „Пиротска“ N 5 и „Съюз на тракийските дружества в България“ - София, ул. „Ст.Караджа“ N 7 вх. А.

15 октомври 1997 г.

С уважение:

1. Любен Корнезов - *[signature]*
2. Билина Мисиркова
3. Любомир Овчаров
4. Пламен Славов
5. Кристина Бащинова
6. Васил Козамиев
7. Гинко Илиев Добрев
8. Кристина Георгиева
9. Ангел Манолов
10. Дочка Дончева
11. Кристина Митанова
12. Кристина Илиева
13. Зоранко Златков
14. Георги Карабашев
15. Радослав Златков
16. Георги Михайлов
17. Стефан Митревски
18. Ангел Илиев
19. Александър Иванов
20. Иван Борисов

- 21. Стефан ГАЙТАНА ЖИВ -
- 22. Илия БАТЯШКИ
- 23. Румен ТАКОРОВ
- 24. Иван ЗОНОВ
- 25. Петър АНДРИЕВ
- 26. Евтим КУРИКОВ
- 27. Валентин БОМЕЛ
- 28. Румен АЛЕКСАНДРОВ
- 29. Георги ДУБАНОВ
- 30. Георги ПУРИЩЕВ
- 31. Атанас БОНАРЕВ
- 32. Стефан ЧИТОВ
- 33. Георги БОФИЛОВ
- 34. Ангелина ТРОЯНОВА
- 35. ПИЩЕВ
- 36. Иван СТОИЧКОВ
- 37. Руся СТАМБОВ
- 38. Стефан ПИЩЕВ
- 39. Иван МИХАИЛОВ
- 40. Иван НИКОЛОВ ИВАНОВ
- 41. Стефан СТОИЧКОВ
- 42. Христо РАЙЧЕВ
- 43. Дора ДУБАНОВА
- 44. Драгана ЧИТОВА
- 45. Кокто МЕРАНТОВ
- 46. Владислав СЕНЧОВ
- 47. Иван К. ИВАНОВ
- 48. Любомир БОЖИКОВ

49. Иван Георгиев Тенов - ва - 2
50. Гаянка Венедиктова - (7